

[Lykketoft]

ud fra almindelig skattepligtig indkomst. Så enkelt er det, og derfor skal man lade være med at føre det i marken som et centralt argument imod formuettillægskonstruktionen, for det er ikke noget centralt argument imod den. Hvis man fortsat indretter sit skatte Loft på den måde, har det ikke de virkninger, der ligner, som det blev sagt fra skatteministerens side, formueskattestramningen i 1979 m.v.

Så har jeg oplevet – det har jeg snart oplevet mange gange – dette gribende med en stor bred politisk enighed om, at det ville være vigtigt at få proportionalstrækket forlænget. Det eneste, man ikke vil, er midlerne til det. Man fabler om, også fra skatteministeren i den regering, der giver sine begrænsede og usaglige indrømmelser til fremskridtspartiet om at gennemføre lidt skattelettelser, at det er der faktisk ikke basis for i overskuelig fremtid, og så stiller man alligevel i udsigt, at det kan godt være, at der på et eller andet tidspunkt bliver mulighed for at lave skattelettelser, og så kan man også begynde at diskutere skattereform. Jeg vil sige lige omvendt. Jeg vil sige, at det er pikskende nødvendigt, at vi får et skattesystem, der både er mere rimeligt og mere rationelt, netop fordi det ikke er muligt med troværdigheden i behold at love skattelettelser. Det er derfor, det er blevet mere presserende, at vi får et mere rimeligt system.

Og det er jo ikke ligegyldigt, som hr. Hagen Hagensen siger, om man har en høj skatteprocent og et spinkelt grundlag at udskrive skatterne på eller en lavere skat og så et bredere grundlag, det giver det samme. Nej, det gør det ikke. Det sidste, den lavere skatteprocent og det bredere grundlag, giver større tilskyndelse til opsparing, mindre præmiering af gældsstiftelse, færre samspilsproblemer mellem skat og sociale ydelser og mindre profit ved at spekulere i fradrag og snyd. Samtidig vil den fradragssanering, som er en del af forudsætningen for, at dette kan lade sig gøre, frigøre ressourcer i skattevæsenet, som kan sættes ind, sådan at snyd ikke alene bliver mindre profitabelt, men også mere risikabelt. Det er de sammenhænge, der er vigtige, og derfor er det ikke lige meget, som hr. Hagen Hagensen var inde på, om man gør det på den ene eller på den anden måde.

Fru Marianne Bentsen-Pedersen var inde på, at det var nødvendigt også at forhøje

personfradraget, og det er jeg enig med hende i. Men de enkelte grænser kan man ikke fastlægge, før man har fastlagt alle brikkerne. Hvis ikke man ved, hvordan de alle sammen ser ud, ved man ikke, hvordan nogen af dem ser ud. Hvis ikke man ved, hvor mange fradrag man kan fjerne, ved man ikke, hvor højt man kan komme op med den proportionale beskatning, og hvor højt man kan komme op med personfradraget; derfor har vi holdt det åbent.

Og det er ikke rigtigt, som fru Marianne Bentsen-Pedersen frygtede, og som hr. Glistrup påstod, at konsekvensen af socialdemokratiets forslag vil være, at man skærper i bunden, men det er rigtigt, at det vil være en lettelse af mellemindkomsterne, især hvis de har få fradrag. Det vil være en skærpelse for dem, der kombinerer meget høj indkomst med meget stor hamstring af fradrag, og det er også meningen med det.

Så var hr. Bernhard Baunsgaard inde på, at det, der var fremlagt her, var de socialdemokratiske ønsker til en skattereform. Det er meget tilpassede socialdemokratiske ønsker. Det er et forsøg på, selv om det er en kamp for at ramme et meget bevægeligt mål, at tilpasse sig holdninger hos noget, der kunne ligne et flertal i folketinget, men jeg må sige, at netop i forhold til hr. Bernhard Baunsgaard er det i høj grad et kapløb med bevægelige mål. Det er svært at finde ud af, nøjagtigt hvor de radikale vil lægge den proportionale beskatning. I det radikale beslutningsforslag står der 175.000 i 1983-niveau. Vi har sagt mindst 160.000 i 1982-niveau. Jeg kan ikke se den store forskel i de ting.

Det med formuettillægget, som hr. Bernhard Baunsgaard var bekymret for, har jeg kommenteret; det er ikke nogen relevant indvending, for det problem, hr. Bernhard Baunsgaard er bange for opstår, opstår ikke, hvis vi indretter skatte Loftet på den måde, jeg skitserede. Og når hr. Bernhard Baunsgaard så siger: ja men vi skal fjerne alle fradrag ved tillægsskatten, så er min reaktion på det: mener hr. Bernhard Baunsgaard, at vi skal fjerne enhver form for fradrag for forsikringer og pensioner ved tillægsskatten? Den konsekvens er jo i virkeligheden indholdsmæssigt meget tæt på hr. Wilhelms forslag om pensionsbeskatning i det hele taget, men det er en langt mere vidtgående konsekvens, end vi er villige til at drage, for vi tror, at